

ЗОРНИЦА

ЕВАНГЕЛСКО ПЕРИОДИЧЕСКО СПИСАНІЕ.

ГОД. 5.

ЦАРИГРАДЪ, ІУНІЙ 1869.

БГОЙ 6.

УСПѢХЪ НА ХРИСТИАНСТВО-ГО.

Много отъ Христіанскы-тъ Черковы като спитъ дълбоко въ спаніе-го на неученіе-го, на суевѣріе-го и на заблужденіе-го, дивн-тъ и челоукоядцы-тъ отъ островы-тъ на Тихий-тъ океанъ събуждатъ ся отъ повыкваніе-го на Евангеліе-го, отхвърлятъ идолослуженіе-го и заны-тъ конто го слѣдватъ, и пригрѣщатъ спасителн-тъ на Евангеліе-го истинны конто проповѣдници-тъ му проповѣдувать на тѣхъ.

Въ Тихий-тъ океанъ има единъ купъ острови конто ся выкатъ Фигійскы. Тѣзи острови открыти быхъ отъ единъ Нигилизанъ капитанъ Кукъ на 1743, и сж 225 на четъ, отъ конто около 80 сж населени, конто съдържаватъ множество около 300 хыляды души.

Въ тѣзи островы има топли извори, въ конто туземци-тъ варятъ асіа-та си. Кинатъ-тъ е повече топли, памукъ-тъ расте саморасль, и оwoціа-та и дървѣта на горещій-тъ поясъ ся напѣрватъ тамъ изобилно.

Жители-тъ ся хранятъ отъ ловъ, отъ рыболовство и отъ оwoціа-та конто имъ раждатъ дървѣта изобилно. П-вече-то отъ тѣзи островчяны плетжтъ кльцы отъ трѣсть и правятъ единъ видъ платно отъ корж-тъ на едно дърво, първо като о-мекне кора-та добръ у водж-тъ: отъ това платно правятъ единъ видъ прѣстилки конто вързуватъ около кръсть-тъ си и тѣ сж цѣло облѣкло на мажіе-тъ и на жены-тъ.

Растъ-тъ (бой-тъ) на тѣзи осуровчяны е по высокъ отъ срѣдень, вратъ-тъ имъ

дебелъ и голени-тъ съ дебелы прасета, шаръ-тъ на кож-тъ мрачень, а косми-тъ черны, дългы и калравы.

И два-та пода рапеуватъ тѣло-то си и види ся да обычатъ повече червено-то; любягъ много свирнж-тъ и хоро-то, и закачатъ на уши-тъ си, и много пхти на носъ-тъ си, украшения. Раздѣлятъ ся на племена, отъ конто всяко има свой-тъ си началникъ.

Види ся да пѣнать много знанія за правоученіе. Вѣрватъ въ сжществованіе-то Божіе и въ унидоственіе-то на Божественн-тъ правдъ чрѣзь моленіе; употребаватъ обаче и очищеніе-то на грѣхове-тъ съ моленія и особно съ милостивнж.

Толкозь были растлѣны и развратени, што корабо-началникъ-тъ Грекъ казува че го было срамъ да опише онуй шо видѣлъ да ся пр-ви между тѣхъ. Челоукоядство-то было общо между тѣхъ како и многоженство-то. Имали жрецы и жрецицы, но не плоти; имали и прорицалница конто пытали когато имали нуждъ.

Христіанство-то ся въвело въ тѣзи островы на 1835 отъ двама Англійцы священноапостола, конто като стигохли тамъ тутакси ся прѣдали въ изучваніе-то на по главннй-тъ языкъ, който слѣдъ много и неумѣрены тѣ дове извършили не само да го научатъ, но и писанъ да го направятъ и да го съставятъ тѣй, што да могжтъ да прѣведатъ Свято-то Писаніе на него.

На 1838 стигохли още трима священноапостола въ тѣзи островы и донесли

със себе си и кингопечатниця и потрѣбни иѣща за подвързуваніе книги: а на 1839 начало първо-то печатаніе на Евангеліе-то отъ Марка.

Такова было начало-то, такыва и срѣдства-та на въвеждане-то на христіанската вѣрж въ онѣзи малки и никаквы островы и прѣдъ очи-тѣ на свѣтъ-тѣ безсилни, но силни при Бога въ обращаніе-то въ христіанство-то, защото въ едно разстояние отъ 33 лѣта по голѣма-та часть покрѣстили ся, изучили ся мъжко и женско и сега сж народъ просвѣщенъ и въ класъ-тъ на политичны-тѣ народы. Дано милостивый Богъ-творити и наши-тѣ умны очи не само да видимъ и да познаемъ сами Евангелскій-тѣ пѣть, но и да ся трудимъ съсъ все сѣрдце за обращаніе-то на другы-тѣ за да стигнатъ обѣщаното имъ блаженство на този свѣтъ и вѣчно-то блаженство на онзи свѣтъ.

Да не възмнѣятъ читатели-тѣ че Богъ е сторилъ чудо въ обращаніе-то на онѣзи челоуѣцы. Не, това чудно слѣдствие произлѣзе отъ просто-то проповѣданіе на Слово-то Божіе. А влияніе-то на Евангеліе-то е любопытно върхъ характеръ-тъ и животъ-тѣ на онѣзи дивы челоуѣцы.

Като повѣрва пѣкой въ Христа първата му работа е тугакси да иде да намѣри водж да ся измѣе добръ, като понапрѣдъ нито е знаалъ що е чистота, нито е искалъ да е чистъ. Послѣ ся стараетъ да си направи дрехы които да покрыватъ тѣло-то му.

Слѣдъ туй ся хваща за работж; като понапрѣдъ е спалъ прострѣнъ деня и ноця и благодаренъ съ онуй което туга тамъ е можалъ да намѣри за да ся насыти; а сега е готовъ да работи съ усердіе, да ся труди што съ работаніе-то да си искарува нужды-тѣ за живѣніе иѣща.

Като понапрѣдъ не е знаалъ що е любовь или благоутробіе, слѣдъ обращаніе-то си въ христіанство-то, подкача да ся стараетъ за сродници-тѣ и пріатели-тѣ си, за сиромасы-тѣ, за болны-тѣ, за проповѣдникъ-тъ и за распространіе-то на христіанство-то въ другы области, и приноси споредъ силж-тж си отъ онуй, що му остава за всички тѣзи благородны и челоуѣколюбивы прѣдѣлты.

ПРѢДУГОТОВЛЕНІЕ ЗА СМЪРТЬ.

Търговци-тѣ когато проваждатъ стоки-тѣ си за на вѣтъ, прѣди да излѣзе параходъ-тѣ отъ пристанище-то, постараватъ ся да извадятъ едни сигуранціи (*асфалии*) за тѣзи стоки; што ако бы да потъне параходъ-тѣ или стоки-тѣ да ся иѣкакъ поврѣдятъ да могатъ чрѣзъ тѣзи сигуранціи да упазватъ себе си отъ пагубы. Които прѣзиратъ това и не рачатъ да плащатъ мално-то количество което ся иска за усигуриваніе-то, тѣ сж изложены на пагубы и теглятъ много беспокойствія: като чуватъ фученіе-то на бурж-тж тогазъ е късно да отидѣтъ на писаніе-то на общество-то и да искатъ сигуранціи-тж на стоки-тѣ които сж были по напрѣдъ истратены.

Така и ты, о челоуѣче, като грѣе слѣнце-то и като е сега сгодно врѣме, гледай да свършишь онѣзи прѣдуготовленія които сж нужды на душж-тж ти прѣди да дойдешъ до рѣкъ-тж на смъртъ-тж и прѣди да тя нападне страшна-та бѣда, защото тогазъ ще бѣде късно, и какво още ты ползува ако всички свѣтъ придобьешъ а душж-тж си отщетишь?

ВЪСКРѢСЕНІЕ-ТО.

Язычници-тѣ желѣяхъ и сѣгувахъ безъ надеждъ. Строшенъ стѣлпъ, разбитъ корабъ, кытара на земж-тж лежача съсъ скасаны струны, цѣтлова палка смазана и безъ благоуханіе; — тѣзи и другы подобны образи бѣхъ. Символи-тѣ чрѣзъ които изразявахъ безнадеждж-тж си скѣрбъ когато смъртъ-та грабнуваше любезны-тѣ имъ. Мысль-та че смъртъ-та е порта-та на животъ не дохождаше въ умъ-тѣ имъ, за да развесели раздѣланіе-то или да освѣтли гробъ-тѣ. Непознавахъ истинж-тж, че гробъ-тѣ е само прѣстѣ-та и тѣло-то е сѣме-то отъ Бога посѣяно което ще изникне въ бѣдѣщійживотъ; че стѣлпъ-тѣ не е строшенъ но е прѣнесенъ на друго зданіе и въ другъ градъ за да бѣде стѣлпъ въ Храмъ-тъ на Бога живаго; че цѣвъ-тѣ не е смазанъ, но е прѣсаденъ за да ся развѣе и да цѣвти съ по сладко благоуханіе въ по мекж нѣрстѣ и по благорастворенъ въздухъ: че кытара-та не е развалена нито музикалность-та ѣ е изгубена, но ся е турила въ рѣцѣ-тѣ на по искусенъ му-

зикантинъ, който съ небесно искусство знае да извади отъ неїхъ такъвзи една гармоніѣ който человекъ не бы оцѣнилъ и свѣтъ-тъ не бы развалилъ; всички тѣзи нѣща, азычници-тѣ ги нѣмаха въ богословіе-то си ниго въ сѣнища-та си. Скърбехъ както оцѣзи които нѣматъ надеждъ.

А за вѣрний-тѣ Християнинъ онова което ся вижда другому да е конецъ-тъ и развала-та на всякъ плодovitость быва истинна-та неїна производителность. Онова което ся вижда като че растопява всяко прѣимущество, изсушава всякъ хубость, развали всякъ сладость, и съкрушава всякъ силъ на прозябаваніе-то, това сѣщо-то чрѣзъ което всички тѣзи ся произвождатъ отъ недѣятельность и немощъ да извършватъ работъ-тѣ си и да исполняватъ цѣль-тѣ на сществованіе-то имъ на свѣтъ-тъ. Смерть-та като е сама едно зло и едно наказаніе, тя пакъ е Божіе-то ордѣе за отвращеніе на най высоки-тѣ свойства и свѣршенства на сществованіе-то ни. . . . Чрѣзъ тьминъ става че стигави видѣлиня, чрѣзъ паданіе, възлѣзвамы; чрѣзъ слѣзваніе въ долины-тѣ намѣрвамы пакъ-тъ-тъ си горѣ къмъ безсмертіе-то. Чрѣзъ зимъ-тѣ е дѣто минавамы въ пролѣтъ-тѣ: чрѣзъ умирање ставамы живи вѣчно. Вѣчный-тѣ, трайный-тѣ, бессмертный-тѣ животъ само чрѣзъ умирање ся достига. Животъ-тъ слѣдъ въскрѣсаніе-то е най высокій-тѣ видъ на животъ; най вѣрно-то както и най славно-то безсмертіе. Нѣма вече разсипуваніе, нѣма растлѣніе, нѣма смерть. "Благословенъ Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа който по много-то своѣ мѣлость възроди насъ за надеждъ живѣ чрѣзъ въскрѣсеніе-то на Иисуса Христа отъ мъртвы-тѣ за наслѣдіе петлѣнно, неоскверняемо, и не повѣхнуваемо, съхранено на небеса: (1 Петр. 1: 3, 4.)

БЛАГОДѢТЕЛСТВО.

Нѣколко пріатели бѣхъ събрани и отвори ся разговоръ върхъ успѣхъ-тъ който Богъ дава на оцѣзи които споредъ силъ-тѣ си спомоществуватъ за распространіе-то на Божіе-то Слово между всички-тѣ народы, какъ оцѣзи които даватъ помного за благодѣтели прѣдметы, Богъ нѣкакъ си ги благослава щото и съразмѣрно съ благо-

дѣнія-та имъ бива и успѣваніе-то имъ въ спечаланіе-то на срѣдства за да распространяватъ свои-тѣ благодѣланія по пространно. Една госпожа която присѣтвоваше приказа слѣдующе-то като примѣръ на това.

"Имахъ," рекла тя, "трима братія които бѣхъ съ голѣмъ грыжъ и много вниманіе възпитани отъ добры-тѣ наши родители. Баща ни и майка ни ся трудеха да вдѣхнуватъ въ умове-тѣ имъ длъжность тѣ и привилегіѣ-тѣ що имаха да събиратъ и да спастратъ и да даватъ, всякой отъ своето си, нѣщо за спомоганіе на работъ-тѣ на блаженный-тѣ нашъ Искупитель. "Всякой отъ тѣзи братія имаше една кутія въ който пушаче прѣзъ една дупка въ покрывъ-тъ, каквы-то пары му ся давахъ даръ. Три-тѣ тѣзи кутіи едно врѣме въ прѣносниѣ въ нѣкоїхъ другъ къщѣ ся загубихъ, но слѣдъ нѣкое врѣме момчета-та ги намѣриха и толкозь ся зарадувахъ щото рѣшихъ на часть-тъ да ги отворятъ. Любопытно-то бѣ че пары-тѣ въ три-тѣ кутіи бѣхъ почти равны, по петъ дрири близу."

"Най голѣмый-тѣ ми братъ отдавна желаше да си има часовникъ, и така безъ никакво подвоеніе на умъ-тъ той тутакси отиде та даде всички-тѣ си пары за единъ часовникъ .

"Вторый-тѣ ми братъ бѣше на два ума, той раздѣли пары-тѣ си на два дѣла и единъ дѣлъ употрѣби за свое си удоволствіе и другой-тѣ дѣлъ даде на едно благодѣтелно общество.

"Най малкій-тѣ ми братъ пожертвова всичко; нищо не задръжа за свое удоволствіе и угожденіе, но добровольно и радостно даде всичко за Господа.

"И сега трѣба да ви кажъ нѣщо за подирній-тѣ животъ на тѣзи братія. Правн-тѣ, които тѣ тогазь показахъ, бѣхъ показатели на подирно то поприще въ животъ-тъ на всякого отъ трима-та ми братія.

Голѣмый-тѣ влѣзваше въ много търговскы прѣдпріятія отъ които той очакваше голѣмо богатство, прѣхоса много пары въ таквызи спекуляциѣ, но въ нищо не сполучи, и сега къмъ свѣршеніе-то на единъ дѣлъгъ животъ той е сиромашъ человекъ и отъ нѣколко години насавъ зависѣтъ е отъ благодѣтелство-то на по малкій-тѣ си братъ за живѣніе-то си.

“Вторий-тъ ми братъ не е сиромашъ, но не е ни богатъ, и никога не е былъ доволенъ съ състояние-то си.

“Третий-тъ ми братъ сега скоро ся поминъ. Той остави имотъ сто хиляди лиры, освѣтъ що даде толкозь свободно и богато, дари за проповѣданіе-то на Евангеліе-то между язычници-тъ и за много други благодѣтели прѣдметы. Въ всяко вѣщо за което ся той зловилъ Богъ му даваше да успѣе, и така прѣзь всячкий-тъ си животъ той не прѣстануваше да дава свободно и щедро отъ всичко което Богъ бѣ турилъ въ рѣчь-тъ му. Свободно приимаше и свободно и доброволно даваше.”

ЗАРАДИ ОКО-ТО.

За да може человекъ, както и четвероножны-тъ животны, да гледа чисто вѣнны-тъ прѣдметы трѣба да е око-то чисто и чисто. За това намѣреніе всемудрый и всеблагый нашъ Създателъ е снабдилъ око-то съ една мляжъ жлока, (гледа) или ордіе което прави и отдѣля единъ видъ отъ жидкости, която ся выка създы които ся простиратъ по всичко-то око и послѣ ся бръщатъ отъ клепацы-тъ, които за това ся затварятъ и отварятъ толкозь често и ся заносатъ пакъ къмъ вътрѣшній-тъ жлъ на око-то дѣто има отворена трѣба прѣзь кой-то слизать вътрѣ въ носъ-тъ и ся испаряватъ како дойдатъ въ осизаніе съ въздухъ-тъ кой-то дыханы, и кой-то като прѣминува прѣзь носъ-тъ въ бѣлий-тъ дробъ стоплюва ся и така е погрѣбенъ за испареніе-то на създы-тъ които текатъ тамъ. Ако не бы были създы-тъ и клепацы-тъ, щѣхмы да глѣданы вѣща-та като прѣзь стькло на което отгорѣ има прахъ.

Освѣтъ това небесный-тъ нашъ Баща е турилъ по край клепацы-тъ многочисленны космы, за да прѣдвардять око-то отъ насѣкомы и други вѣща, които бы могли да влѣзатъ въ тѣхъ, ако не бы были тѣзи влакна. Во вътрѣшній-тъ краища на мляжы-тъ има още бесчетны малки жломы, които отдѣлятъ едно елеовидно сѣщество което е погрѣбно да въспира краища-та да не ся трѣхатъ едно отъ друго, и да държи създы-тъ вжиръ подъ клепацы-тъ.

Още благый-тъ нашъ Създателъ е снаб-

дилъ око-то съ четыри малки рыбицы, съ които може да ся дига и горѣ и надолу, нагесно и налѣво и око-то; и така ны избавя отъ трудъ-тъ да обрацамы лице къмъ кой-то странъ ищемъ.

Но това е нищо като ся сравни съ надестественный-тъ машинисетъ на зрѣноту на око-то. Когато разгледа вѣкой облѣкы-та съ които е обвито око-то, жидкости-тъ които съдържаватъ, стькло-видны-тъ лещы и зѣвны-тъ, прѣзь които прохажда видѣло-то, и зрѣтели-тъ жидкъ отзадъ прострѣны върхъ които ся начертыва образъ-тъ на всячкы-тъ вѣща които гледамы, не може да не ся чуди на мудрость-та и благость-тъ Божию и да не е признателенъ за този даръ Божій толкозь красенъ и толкозь полезенъ.

Да не ся види странно на дѣца-та когато чуятъ, че машина-та на фотографъ-тъ не е друго освѣнъ полражаніе на око. Стькло-то което е прѣдъ машинкы-тъ прѣдставя стькленкы-тъ лещы, а стьклена-та плоча, върху которой ся начертыва человеческий-тъ образъ, прѣдставя жидкъ-тъ на зрѣніе-то. Онуи що става чрѣзь фотографіи-тъ, става и чрѣзь око-то. Человекъ чрѣзь разумъ-тъ си ползува ся отъ работы-тъ както и отъ естественны-тъ законы Божию въ свѣтъ-тъ.

ПСЕТА.

Родъ-тъ на псега-та съдържавя четыри особыя вида; родъ-тъ на питомны-тъ псега, онзи на влцы-тъ, онзи на чакалы-тъ и онзи на лисицы-тъ. Первый видъ на псега-та е най знаменитый-тъ за человекъ, и зѣ този видъ ще кажемъ вѣщо за научываніе на малкы-тъ наши читатели. Видъ-тъ на псега-та е отъ дивы-тъ и питомны-тъ. Дивы-тъ псега имать три разны вида отъ които два-та ся намѣрватъ въ Южнѣ Африкѣ и всякога живѣять на четы. Ловецкы-тъ псега сж толко дръзостливы и ямы, щото нападатъ безъ страхъ не само вързъ дребенъ добытъкъ, но и вързъ говедъ и коніе, и производятъ голѣмы поврѣды и разоренія въ добытцы-тъ. Въ Вьсточнѣ Индіи има и третій видъ дивы псега, които живѣять и тѣ на четы и нападатъ безъ страхъ вързъ всячкы-тъ животны и вързъ самы-тъ тигры и львоуе.

Многочисленны видове псета имаы о. бърнати отъ дивы на питомны; но по главны-тъ отъ тѣхъ съ куче-то отъ *Табетъ ловецко-по* (което ся казва общо харти или хартка), Американско-то *бул. докъ, пастырско-по* или *овчарско-то* и други по мякы и по разны видове, които за съкращение не поменуваме.

Отъ всички-тъ животны, които е създалъ Богъ за потребъ на чловѣка, куче-то ся види да е най вѣрно и по нераздѣлимъ другарь на чловѣка. Ако ни допушавашъ краткы-тъ прѣдѣли на ласть-тъ ни, могли бы да кажемъ много добры повѣствованія за вѣрность-тъ и мудро-то поведение на това благородно животно, което бывъ много пазли толко прѣдано на господара си, щото кога умре той, не яде нищо и прѣдпочита по добръ да умре неже да остане въ рѣцѣ-тъ и другыго. Но колко бесчеловѣчно и мачителскы употребяватъ мнозина и най много дѣца-та този вѣрнъ другарь на чловѣка, съ бой и различни маки, като съ кротость могатъ да го научатъ да прави много работы достойны за чудение. Приказва ся въ исторіи-тъ че едно куче было научено да ходи на едно съ добыцъ-тъ на господара си като идеть на пашь, и кога ги докарвало вечерь у дома, да зема съдъ, да изважда вода изъ гырань-тъ, да ги напоюва, да ги вкарва въ кошаръ-тъ имъ, да имъ турѣ на всяко соразмѣрѣ-тъ му хранъ, и като излѣзе да затвара врата-та на кошаръ-тъ.

ИХНЕВМОНЪ.

Ихневмонъ-тъ е чудно животно, не само по видъ-тъ но и по начинъ-тъ на живѣние-то си; намѣрва ся най много въ Египеть, и едрина-та му е колкото величина-та на една срѣднѣ котка, и храни ся съ птицы, гадове и мышкы, и за това е много полезенъ на чловѣка въ земѣхъ каквато е Египетска-та, дѣто тѣзи животны ся намѣрватъ много; а особно е полезенъ да възбранява голѣмо-то наращение на крокодилы-тъ, защото издирва и пояжда яйца-та имъ които крокодилы-тъ заравягъ по брѣгъ-тъ на рѣкы-тъ.

Ихневмонъ-тъ е былъ единъ отъ многото прѣдметы на които Египтяны-тъ съ служили като на богове, за благодарение-то което имъ правягъ Ихневмонъ-тъ като

съсмывалъ и пояждалъ яйца-та на крокодилы-тъ, които причинявали и причиняватъ още голѣмы пагубы въ тѣзи земѣхъ, за това тѣ като не дръзновали да ги убійтъ кланяли имъ ся като на богове. Колко свирява и унижава чловѣка невѣдѣние-то на истинъ-тъ? и колко суевѣрство-то и заблуждение-то правягъ господара на земѣхъ-тъ по доленъ и отъ самы-тъ приспѣвающи ся! (пѣзацин)

Ихневмонъ-тъ може да ся укроти, и тогавъ става като къщна котка и чисти къщъ-тъ отъ мышкы-тъ; но като прави това, не гледа като за лошо и безмѣстно да наглежда и положъ-тъ на кокшы-тъ и да испояжда яйца-та имъ, които съ потребны само за господара му. Услаждагъ му ся много и шлета-та, за туй пагуба-та койкто причинява въ къщъ-тъ е много по голѣма отъ оцъзи койкто правягъ мышкы-тъ, заради които го употребяватъ.

Въ Индіи го употребяватъ за истребление на гущеры-тъ и на голѣмо-то множество змиѣ: а е толкозь искусенъ въ тѣзи работы и толкозь мажественъ, щото напада и върхъ самы-тъ най ядовиты змиѣ, но всякогы внимае да ги хваща за вратъ-тъ за да не могатъ да го ухапять. А когато ся случи да бѣде ухапанъ отъ нѣкойкъ ядовитъ змиѣ, тогави тича незабавно та изрва и изяжда нѣкакъвъ корень който му дѣйствиува като цѣрь, и тѣй ядъ-тъ отъ змиѣ-тъ не поврѣжда го. Далъ му е Богъ естественъ мудрость за да може да прѣдупазва животъ-тъ си отъ ядовиты-тъ змиѣ.

— Добры-тъ дѣла на чловѣка уподобяватъ ся на лозъ (хасма), който макаръ че не подира къщъ-тъ, кати ѣ обаче

Прочутый-тъ метеорологъ (въздухумѣритель) отъ градъ-тъ Бруклинъ срещъ Новъ Йоркъ виаль куче което былъ научилъ да го събужда всякой чась прѣзъ ноцъ-тъ, тутакси како чуяло че дрънка часовникъ-тъ, за да записва на значенія-та на барометръ-тъ и на термометръ-тъ.

— Прѣзъ мѣсецъ Априлий единъ голѣмъ параходъ. Сантиаго, ся е строшилъ, и потыналъ въ проливъ-тъ Маджелоновъ; освѣнь пассажири-тъ отъ които много заминали, и 400,000 Лиръ въ сребро, и поща-та съ ся загубили.

ИНДИЙКА МАЙКА.

Гледайте, читателки мои, тази картинка, и виждате можете ли да проумиёте що прави тази майка съ дѣтенцето си което държи въ рѣцѣ. Може да е мъчно за васъ да вѣрвате когато ви кажъ какво прави тя тамъ. Тя е една Индийка майка. За злѣ честь споредъ нейното мнѣние, родило ѝ ся *женско дѣтенце*. Ако было мъжско тогазы всички-тъ ѝ съсѣдки бы дошлы да ѝ честитятъ и донесли бы и жито, сладки питы, захарчета и други дарове съ думы-тъ "Да е живъ сынъ-тъ ти", и пр. Но сега малко-то и невинното дѣтенце, понеже е женско, не прѣима никаквѣ честь, и окаянна-та майка, като размислява за своѣ-тъ скърбнѣ часть въ животъ-тъ притѣснена и прѣзирана отъ жестокий-тъ и нечувствителный-тъ си мъжъ, и като че мысли също ще бѣде и съ това мило дѣтенце ако живѣе, най сетнѣ тя толкозы ся распяла щото да потъпче и да унищожи майчини-тъ си чувства и да рѣши за подобрѣ да пожъртува тойзи новодобытый животъ за да го отърве отъ бѣдѣщи-тъ злины.

И тъй тя отива при святъ-тъ рѣкъ Гангъ, (който тамошни-тъ обожаватъ и ся кланятъ на неѣ и на страшны-тъ крокодили които живѣятъ въ неѣ,) и като изрича нѣкои думы като молбѣ за умиловивеніе-то на богънѣ-тъ, безъ да дързне да погледне единъжъ усмихнато-то лице на дѣтето, да не бы да ся възроди пакъ майчина любовь и да ѣхъ отвърне отъ напѣреніе-то ѝ, тази злочеста майка хвърля дѣте-то въ водѣ-тъ! Скоро ся подава тамъ грозна-та глава на крокодилъ-тъ, който отвара широко-тъ си уста пълны съ остри зѣбы, та поглыта дѣтенце-то и не ся вижда вече.

Какво ужасно зрѣлище! Но да попытамы сега кое е що прави ваше то състояніе да е подобро отъ състояніе-то на толко-

зи милионы ваши сестры въ Индіѣ? Желалъ быхъ всяка майка и всяка мома, която прочита тази статіѣ да мысли за това и да бѣде увѣрена че е задължена на Християнскѣ-тъ религіѣ за освобождение-то си отъ таквозъ заробително и убійственно суевѣріе. Само въ Християнскы-тъ народы женскыи-тъ полъ прѣима онова почитаніе и онова нѣжно пригледваніе отъ мъжѣ-тъ за което Богъ го е създалъ. Мыслите ли вы нѣкога за сестры-тъ си въ Индіѣ които страдатъ потѣжнѣ въ изыческы суевѣрія? Какво правите вы за тѣхъ? Молите ли ся Богу за тѣхъ? Идва ли ви на умъ по нѣкогашъ че и вы можете да сторите по нѣщо за тѣхното просвѣщеніе и за обращаніе-то имъ къмъ Господа Исуса Христа? Питате ли, "Ами какво може една Българка да помогне на единъ языческѣ Индіѣкъ"? Когато съ петь гроша ся купува едно Евангеліе и когато ина благородны самоотвергливы жены отъ ваши-тъ сестры, ако и да сѣ не отъ Българскый народъ, които сѣ прѣзирали свое-то спокойствіе и сѣ отишли тамо да поучаватъ на тѣзи бѣдны майки спасителны-тъ истини на Евангеліе-то, съчувствуете ли вы тѣмъ? Поменувае ли ги въ молитвы-тъ си? Попытахе ли себе си нѣкогашъ, "защо да не пратѣхъ и азъ поле едно Евангеліе тамъ за просвѣщеніе-то на онѣзи сестры които сѣдатъ въ тынинѣ-тъ и въ смъртнѣ-тъ сѣнкѣ."?

Но сега ще мя простите ако ви заблѣжа едно нѣщо което е до васъ малко по близу отъ Индіѣ. Нѣма ли и между васъ изничекъ нѣкой остатѣкъ отъ смѣхъ-тъ тѣзи идеѣ за малкы-тъ дѣца която е накарала онѣзи майкѣ да хвърли дѣте-то си въ рѣкъ-тъ да го изядѣтъ крокодили-тъ? Нѣма ли нѣкаква разлика въ тонъ-тъ съ който съсѣдки-тъ изричатъ обыкновенно-то поздравеніе "Да е живо;"

Не е ли друго като е женско а друго като е мъжко? А то право ли е? Угодно ли е Богу, който е Податель-тъ на животъ?

Пакъ не намѣрватъ ли ся нѣкои майки които ако и да не смѣятъ да уморятъ тѣзи които Богъ е имъ далъ, пакъ быхъ ся радвали да ся отържатъ отъ тѣхъ? Не могъ де не заблѣжѣхъ тука едно нѣщо което ми направи едно иного жалостно впечатленіе.

При единъ скелѣжъ край Дунавъ чакахъ за да влѣзѣ въ Пѣмскій-тъ параходъ. Доста много пѣтници излизахъ, а между други една хубава "алафранка" облѣчена жена която носеше въ рѣцѣ едно дѣтенце около десетмѣсечно. Малкы-тъ дѣца вынѣгы привличать вниманіе-то ми, и като гледахъ туй хубаво дѣте и нагызденѣ-тъ му майкѣ, мисляхъ че трѣба да е тя пѣкѣя Пѣмцѣйка. При излѣзваніе-то кето бѣхъ на мостъ-тъ и азъ бѣхъ до тѣхъ близу, навалица-та отъ задъ ги поблѣсихъ малко и дѣтенце-то уплашено поврѣднѣло малко и капела-та паднѣла отъ главѣ-тъ му долу на дѣски-тъ. Майката ся наведе та зѣ капелѣ-тъ и ѣхъ на дожи на дѣтенце-то, но мислѣте сега какво бѣ което удивленіе като ѣхъ видѣхъ че удари тя силно еднѣжъ дважъ дѣтето, и послѣ извика на Българскы тѣзи думы: "Щѣ тя убійк," и глѣвъ-тъ койю ся явеше на лице-то ѣ показваше че имаше въ сърдце таквызи чувства които съотвѣтствувахъ на заплашительны-тъ ѣ думы.

Никога не ми ся е видѣла жена така грозна както ми ся видѣ тя въ онзи часъ. Да бѣ имала тя еднѣ личнѣ хубость като на Артемиджъ невѣзможно бѣ за мене да имамъ за неѣжъ никакъвъ почетъ. Най брѣчкѣватата сгѣрбена и безъ зѣбы баба инка, която боса дохожда пеша на шѣ-тъ е хылады пѣти по хубава отъ ѣ. Каква майка е тя, помислихъ азъ, въ остане дѣте-то ѣ, какъвъ чело-дѣтане? Какви граждани ставать да-тъ таквызи майкы?
 Да ѣсните че азъ това пишѣ ка-лѣва бѣе на Българкы-тъ — Не-бѣзи майкѣ ся намѣрватъ много так-еднѣ видѣхъ Българіѣжъ; но азъ тѣзи още други. да може да сте видѣлы всички таквызи скоро бы исчезли скип-тъ народъ фри измежду Българ-народъ!
 и отъ всякой другъ

инстинктъ-тъ животни-тъ.
 Разны събытія, явны чѣ самый-тъ по-врхиостенъ разгледате правятъ ны да отдаваме на много с. животны-тъ такъвъ зарѣ на разумнѣе каквато ги води да употрѣбѣватъ срѣдѣ за извршование на намѣренія, не трѣба, обаче, да не знаемъ че прѣдѣл-тъ, който ги различава отъ челоувѣчскы-тъ родъ, е ши-

рокъ и непроходимъ. Макарь че пѣкѣи отъ животны-тъ подъ едно голѣмо стараніе на челоувѣка, образувать много полезны навикновенія, но пѣмать срѣдства да прѣподаватъ тѣзи прѣимущества на потомцы-тъ си; не сѣ способны да улучшавать родъ-тъ си.

Родъ-тъ на слонове-тъ, на псета-та и на коніе-тъ е истый споредъ знанія-та и естественны-тъ дарованія, каквыто сѣ были и прѣдъ хыладо години, пѣщо косто ако и да е тѣсно свѣрзано съ недостаточество-то на языкъ, не може обаче никакъ да ся отдаде това на языкъ-тъ. Това недостаточество трѣба да ся разгледа като второстепененъ знакъ на ограничены-тъ прѣдѣлы въ които Създателъ-тъ е оградилъ умственны-тъ имъ силы, защото има животны на ковто языци-тъ сѣ способны да произносятъ рѣчи.

Животны-тъ не сѣ способны за по высокы обученія на умъ-тъ, сирѣчь да разсѣждаватъ и да разглеждатъ, освѣнъ сѣ единъ кратъкъ начинъ дѣто размышляватъ. За тѣло-то си пѣмать нуждѣ за дрехы, нито за хранѣ-тъ си нуждѣ за готвеніе. Ходеніе-то на два крака толкозь прилично на словесны-тъ, странно е на по голѣмѣ-тъ часть отъ животны-тъ. Израженія-та на гласъ-тъ имъ, ако и да сѣ понятны, далечъ сѣ обаче отъ членны-тъ произношенія на челоувѣчскы-тъ гласъ. А най вече, като сѣ подъ естествоно-то Божіе Правленіе, и ся покоряватъ слѣпо на законы-тъ му, не могатъ да познаѣтъ и да служатъ на Създателя си. Пѣмать жрѣбіе или дѣлъ въ нравствен-но-то му правленіе. Пѣмать законъ на правдѣ написанъ на сърдце-та имъ и отвѣтственность за прѣстѣпление. Не подлежатъ на сѣдъ, въ сѣдилище-то на Божіѣ-тъ правдѣ.

Споредъ прѣстѣ-тъ имъ направѣ, види ся невѣзможно да каже пѣкой доволно право за совѣсть-тъ и умственны-тъ имъ силы; но не можемъ да вѣрваме че, духъ-тъ имъ е създаденъ безсмъртенъ. Свято-то Писаніе не само неподтѣрлява такъвъ идеѣжъ, но ся види че е и противно на таквызъ мнѣнія. Писаніе то казва че духъ-тъ на скотъ-тъ слиза въ земѣжъ-тъ, а духъ-тъ на челоувѣка възлиза на горѣ, и говори съ особно изясненіе за скотове-тъ, които погынувать.

СТИХОТВОРЕНИЕ.

СЛАВНА-ТА ЗЕМЯ.

И-маемъ Отца азъ въ славнѣ-тѣ земѣ : И-маемъ Отца азъ въ славнѣ-тѣ земѣ ;

О-тець ми выхъ, не-го тамъ Ще ви-дѣмъ въ славнѣ-тѣ земѣ

Е-то, пѣт-никъ съмъ азъ къмъ о-накъ земѣ : Е-то пѣт-никъ- съмъ азъ къмъ о-накъ земѣ ;

О-тець ми выхъ, не-го тамъ Ще ви-дѣмъ въ славнѣ-тѣ земѣ.

1

Имаемъ Отца азъ въ славнѣ-тѣ земѣ :
Имаемъ Отца азъ въ славнѣ-тѣ земѣ ;
Отець ми выхъ, него тамъ
Ще видѣмъ въ славнѣ-тѣ земѣ.
Ето, пѣт-никъ съмъ азъ къмъ онѣкъ земѣ :
Ето, пѣт-никъ съмъ азъ къмъ онѣкъ земѣ ;
Отець ми выхъ, него тамъ
Ще видѣмъ въ славнѣ-тѣ земѣ.

2

Имаемъ Спасителя въ славнѣ-тѣ земѣ
Имаемъ Спасителя въ славнѣ-тѣ земѣ
Спасъ мой ми выхъ, Него тамъ
Ще видѣмъ въ славнѣ-тѣ земѣ.
Ето пѣт-никъ съмъ азъ къмъ онѣкъ земѣ.
Спасъ мой ми выхъ, Него тамъ
Ще видѣмъ въ славнѣ-тѣ земѣ.

3

Имаемъ вѣнецъ азъ въ славнѣ-тѣ земѣ.
Исусъ ще ми вѣнчае тѣмъ
Съ вѣнецъ-тъ въ славнѣ-тѣ земѣ.
Ето пѣт-никъ съмъ азъ къмъ онѣкъ земѣ
Ето пѣт-никъ съмъ азъ къмъ онѣкъ земѣ.
Исусъ ще ми вѣнчае тѣмъ
Съ вѣнецъ-тъ въ славнѣ-тѣ земѣ.

4

И васъ да видѣмъ въ славнѣ-тѣ земѣ,
И васъ да видѣмъ въ славнѣ-тѣ земѣ.
И всинца съ радостъ спаса тамъ
Да хвалимъ въ славнѣ-тѣ земѣ.
Ето пѣт-никъ съмъ азъ къмъ онѣкъ земѣ.
Ето пѣт-никъ съмъ азъ къмъ онѣкъ земѣ.
И всинца съ радостъ спаса тамъ
Да хвалимъ въ славнѣ-тѣ земѣ.

Въ Печатницѣ-тѣ на А. Милосианъ, у Девѣкъ-лаха